

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSA Michał Kłós

w sprawie z powództwa R. Ł. i Z. Ł.

przeciwko T. S., W. Ł., W. B., E. B. i Gminie L.

o uzgodnienie rzeczywistego stanu prawnego nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2008 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 9 listopada 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w L. odrzucił skargę kasacyjną powodów. Zdaniem Sądu sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym należy do kategorii spraw o prawa majątkowe. Zatem wniesiona w takiej sprawie skarga kasacyjna, w której wartość przedmiotu zaskarżania wynosi 5 784 zł, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik powodów wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Jego zdaniem ocena dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej jest niezależna od wartości przedmiotu zaskarżenia, ponieważ sprawa, w której skarga została wniesiona, nie należy do kategorii spraw o prawa majątkowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398² § 1 k.p.c. posługuje się określeniem „sprawy o prawa majątkowe”, które nawiązuje do utrwalonego współcześnie podziału spraw na sprawy o prawa majątkowe i o prawa niemajątkowe. Prawem majątkowym jest prawo pozostające w bezpośrednim lub przynajmniej pośrednim związku ze sferą ekonomiczną uprawnionego. Do tej kategorii praw zalicza się w szczególności prawa rzeczowe, wierzytelności opiewające na świadczenia majątkowe, małżeńskie prawa majątkowe, większość praw należących do tzw. własności intelektualnej (prawa autorskie, wynalazcze). Ogólnie można przyjąć, że żądanie, a tym samym sprawa, w której jest ono rozpoznawane, ma charakter majątkowy, jeżeli zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego wpływ na stosunki majątkowe strony.

Tak rozumiane pojęcie sprawy o prawa majątkowe obejmuje – jak trafnie uznał Sąd Okręgowy – sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Za taką kwalifikacją tych spraw przemawia także treść art. 17 pkt 4 k.p.c. Wskazując w tym przepisie sprawy o prawa majątkowe, które należą do właściwości rzeczowej sądu okręgowego, ustawodawca wśród spraw tej kategorii wyłączonych spod właściwości rzeczowej sądu okręgowego, wymienił m.in. sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Zaskarżonego postanowienia nie podważają przytoczone w zażaleniu orzeczenia Sądu Najwyższego. Wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1997 r., II CZ 120/97 (niepubl.) pogląd, że w sprawach o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym kasacja nie jest zależna od wartości przedmiotu zaskarżenia, ponieważ nie jest sprawą o świadczenia w rozumieniu art. 393 pkt 1 k.p.c., zdezaktualizował się na skutek zmiany stanu prawnego. Zastępując określenie „sprawy o świadczenie” pojęciem „sprawy o prawa majątkowe”, ustawodawca powrócił do określenia „sprawy o prawa majątkowe” w wyżej przedstawionym znaczeniu. Zaskarżonego postanowienia nie podważa także odwołanie się skarżących do orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1991 r. III CZP 102/91 (OSNC 1992, nr 4, poz. 62) rozstrzygającego kwestię, czy w sprawie o naruszenie posiadania własność rzeczowa sądu zależy od wartości przedmiotu sporu. Przedstawiona w tym postanowieniu argumentacja jest związana z interpretacją wówczas obowiązującej wersji art. 17 pkt 4 k.p.c. i zdezaktualizowała się na skutek nowelizacji tego przepisu.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).